

Regeringsuppdrag

Rapport

Krav på delårsrapport

Konsekvenser av ett slopande

EKONOMISTYRNINGSVERKET

Publikationen kan laddas ner
från ESV:s webbplats esv.se.

Datum: 2017-01-27

Dnr: 3.2-857/2016

ESV-nr: 2017:3

Copyright: ESV

Rapportansvarig: Anna Kindberg

Förord

I den här rapporten redovisar Ekonomistyrningsverket regeringsuppdraget om krav på delårsrapport. Uppdraget syftar till att ge regeringen underlag för ett ställningstagande till om kravet på delårsrapport ska finnas kvar. I uppdraget ingår också att vid behov lämna förslag på författningsändringar.

I detta ärende har vikarierande generaldirektör Pia Heyman beslutat. Utredare Anna Kindberg har varit föredragande. Uppdraget har genomförts av utredarna Svante Andersson, Anna Kindberg, Johan Svensson och expert Ingemar Härneskog. I den slutgiltiga handläggningen har enhetscheferna Anne Bryne och Kristina Johansson deltagit.

Stockholm 27 januari 2017

Pia Heyman

Anna Kindberg

Innehåll

Förord	3
1 Sammanfattning	6
2 Inledning	8
2.1 Uppdraget.....	8
2.2 ESV:s tolkning av uppdraget.....	8
2.3 Avgränsningar.....	8
2.4 Genomförande.....	8
3 Delårsrapporten – historia och innehåll	10
3.1 Delårsrapportens historia och ESV:s tidigare rapporter.....	10
3.2 Regelverk.....	11
Delårsrapporten.....	11
Skillnad mellan delårsbokslut och delårsrapport.....	12
Regler som påverkar kvaliteten på den finansiella redovisningen.....	12
3.3 Granskning av delårsrapporterna.....	14
4 Andra granskningar och utredningar förespråkar borttagande	16
5 Delårsrapporter i andra sektorer	17
5.1 Börsbolag och finansiella företag gör delårsrapporter.....	17
5.2 Kommuner ska upprätta delårsrapport som ska granskas av revisorer.....	17
5.3 Jämförelse med delårsrapporter i staten.....	18
6 Användning av delårsrapporten och dess information	19
6.1 Liten användning och nytta i Regeringskansliet.....	19
Användning av delårsrapporten för verksamhetsinformation.....	19
Användning av delårsrapporten för finansiell information och kontroll.....	19
Departementens myndighetsstyrning varierar mycket.....	20
6.2 Myndigheternas uppfattning.....	20
6.3 ESV:s nytta och användning av delårsrapporterna.....	22
Användning av kommentarer.....	22
Användning av redovisningsinformation.....	23
7 Konsekvenser av ett slopande av kravet	26
7.1 Delårsrapporten tillför viss nytta som kontrollfunktion för redovisningen.....	26
7.2 Delårsrapporten ger liten nytta som informationskanal.....	27
7.3 Ingen väsentlig besparing vid ett borttagande.....	28
8 ESV:s förslag	30
8.1 Åtgärder för redovisningskvalitet.....	30
8.2 Åtgärder för informationsbehov.....	31
8.3 Lämplig tidpunkt för ett borttagande.....	32
8.4 Innehåll i och granskning av eventuella delårsrapporter.....	32
8.5 Förordningsändringar.....	33
8.6 Andra regeländringar.....	33

Referenser	35
Lagar och förordningar	35
Andra källor	35
Bilaga - Förordningsförslag.....	36
Förordning (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag	36
Förordning (2000:606) om myndigheters bokföring.....	37

1 Sammanfattning

Ekonomistyrningsverket (ESV) har fått i uppdrag från regeringen att bedöma konsekvenserna av ett slopande av kravet på att lämna delårsrapport i enlighet med 8 kap. förordningen om årsredovisning och budgetunderlag. Om ESV anser att kravet bör slopas ska behovet av andra krav övervägas, och förslag på författningsändringar lämnas.

ESV föreslår att kravet på att myndigheter som omfattas av internrevisionsförordningen ska lämna delårsrapport tas bort. Lämpliga åtgärder för att inte förlora de nyttor och användningsområden som delårsrapporten har vad gäller redovisningskvalitet och informationsöverföring bör genomföras i samband med borttagandet.

ESV:s bedömning är att delårsrapporten tillför viss nytta som kontrollfunktion för redovisningen i myndigheterna. Nyttan med kontrollfunktionen är dock olika i olika myndigheter och ESV kan inte säga vilka generella konsekvenser det skulle få att ta bort den. Vår bedömning är dock att ett borttagande inte innebär några väsentliga risker för kvaliteten i myndigheternas finansiella redovisning.

Delårsrapporten tillför enligt vår bedömning inte någon väsentlig nytta för regeringens styrning och uppföljning av myndigheterna. Delårsrapporten är inte heller till nytta för myndigheternas interna uppföljning. Vår bedömning är att verksamhetsstyrningen och uppföljningen generellt skulle kunna förbättras genom en större verksamhetsanpassning. ESV kan vidare konstatera att ett slopande av kravet på delårsrapport inte skulle innebära någon betydande besparing för staten.

Upprättandet av delårsrapporten bidrar enligt ESV:s bedömning till bättre kvalitet i de uppgifter som används i nationalräkenskaperna för Sverige. Delårsrapporterna gör också nytta som informationskälla för ESV:s analyser för nationalräkenskaperna.

Vi bedömer att det i samband med ett borttagande av kravet på delårsrapport är viktigt att myndigheternas ledningar tar ställning till hur de ska behålla en god redovisningskvalitet. Samtliga myndigheter som lämnar delårsrapport omfattas av förordningen om intern styrning och kontroll och har därmed en skyldighet att ha en process som innebär att risker upptäcks och hanteras. För att bidra till en bibehållen eller förbättrad redovisningskvalitet hos myndigheterna avser ESV ta fram vägledande material.

Respektive departement bör också göra en bedömning för varje myndighet om det finns risker för kvaliteten i redovisningen, eller något annat särskilt styrbehov, som behöver hanteras, när delårsrapporten tas bort. En möjlig åtgärd kan då vara att även

fortsättningsvis begära en delårsrapport genom särskilt beslut för myndigheten, eller att vidta andra lämpliga åtgärder.

För att motverka risken att kvaliteten i de uppgifter som används för nationalräkenskaperna försämras vid ett borttagande kommer ESV att se över och skärpa den redan gällande regleringen om kvartalsvis periodisering av väsentliga poster. Vi överväger även att införa krav på kvartalsvisa utfallskommentarer i Hermes, för en mindre andel av myndigheterna.

ESV anser att kravet på delårsrapport bör tas bort tidigast 2018, då styrning, planering och uppföljning för ett helt räkenskapsår kan anpassas till att delårsrapporten inte finns kvar.

2 Inledning

2.1 Uppdraget

ESV har fått i uppdrag¹ av regeringen att bedöma konsekvenserna av ett slopande av kravet på att lämna delårsrapport i enlighet med 8 kap. förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag (FÅB). Vid bedömningen ska överväganden göras om delårsrapportens påverkan på kvaliteten i myndigheternas redovisning, rapportering till nationalräkenskaperna och annan relevant rapportering samt myndigheternas interna styrning och kontroll. Om ESV anser att kravet på delårsrapport bör slopas ska det även övervägas om det behöver ställas andra krav på myndigheterna, och förslag lämnas på nödvändiga författningsändringar. ESV ska vid genomförandet av uppdraget ha en dialog med ett urval av myndigheter som omfattas av kravet på att lämna delårsrapport och berörda departement. Vidare ska resultatet från Riksrevisionens effektivitetsgranskning av nyttan av myndigheternas delårsrapporter² beaktas.

2.2 ESV:s tolkning av uppdraget

ESV uppfattar att syftet med uppdraget är att ge regeringen underlag för ett ställningstagande om kravet på delårsrapport ska finnas kvar. ESV uppfattar vidare att om vi anser att kravet på delårsrapport ska tas bort ska vi ge förslag på alternativa krav som bör ställas på myndigheterna och på nödvändiga författningsändringar.

2.3 Avgränsningar

Vad gäller bedömning av påverkan på myndigheternas interna styrning och kontroll avgränsar ESV sina bedömningar till de delar som är direkt kopplade till myndigheternas finansiella redovisning. Andra delar av myndigheternas process för intern styrning och kontroll har avgränsats bort.

Affärsverken; Luftfartsverket, Sjöfartsverket och Svenska kraftnät, gör två delårsrapporter per år, per 30 juni och 30 september. Att affärsverken upprättar delårsrapporter följer av 10 kap. 2 § FÅB och har delvis andra syften än delårsrapporterna för övriga myndigheter. Affärsverkens delårsrapporter omfattas därför inte av analysen och förslagen i denna rapport.

2.4 Genomförande

Vi har inledningsvis kartlagt det regelverk som styr myndigheternas delårsrapporter och andra regler för myndigheterna som är aktuella i anslutning till delårsrapporten.

¹ Fi2016/02461/RS

² Behövs myndigheternas delårsrapporter? – Nyttan och kostnader (RIR 2016:16)

De finns i första hand i förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag och i förordningen (2000:606) om myndigheters bokföring (FBF).

I syfte att kartlägga tidigare uppfattningar om kravet på delårsrapport har vi läst tidigare rapporter från ESV om kravet på delårsrapport, ”Delårsrapport – en översyn av reglerna”³ och ”Verksamhetsanpassning av vissa regler”⁴. Vi har också tagit del av de rapporter och granskningar som nyligen publicerats om kravet på delårsrapport, Riksrevisionens ”Behövs myndigheternas delårsrapporter? – Nyttan och kostnader”⁵ och Statskontorets ”Mer tid till kärnverksamheten”⁶. Vi har också kartlagt förekomsten av delårsrapporter inom privat respektive kommunal sektor, i syfte att jämföra med det statliga kravet.

För att få kunskap om användningen av och nyttan med myndigheternas delårsrapporter har vi genomfört intervjuer med representanter från fem departement inom Regeringskansliet. Vi har valt ut ett par departement som har uttryckt olika uppfattning om kravet på delårsrapport, och som har uttryckt önskemål om att bli intervjuade av oss. Urvalet har i övrigt syftat till att täcka in departement som har myndigheter med olika typer av verksamhet och att täcka in departement för en väsentlig andel av de myndigheter som omfattas av kravet på delårsrapport.

Myndigheternas uppfattning om delårsrapporten har kartlagts vid flera tillfällen. Senast har Riksrevisionen i deras granskning av nyttan med delårsrapporten genomfört en heltäckande telefonenkät till samtliga myndigheter som omfattas av kravet på delårsrapport. Vi har tagit del av svaren på Riksrevisionens enkät. Vi har också i våra möten med departementen fått information om vad flera myndigheter framfört att de tycker om delårsrapporten.

För att kunna bedöma konsekvenserna för nationalräkenskaperna har vi intervjuat medarbetare vid ESV som arbetar med nationalräkenskaperna och även fått viss information från Statistiska Centralbyrån.

³ ESV 2003:20

⁴ ESV Dnr 12-150/2006

⁵ RIR 2016:16

⁶ Statskontoret 2016:19

3 Delårsrapporten – historia och innehåll

3.1 Delårsrapportens historia och ESV:s tidigare rapporter

Från och med 1997 gick staten över till kalenderår som räkenskapsår. I samband med denna övergång bestämde regeringen att myndigheterna skulle lämna en delårsrapport per halvår. Räkenskapsåret 1995/96 blev i samband med omläggningen från brutet år 18 månader långt. Delårsrapporten bidrog till att det gick att göra jämförelser mellan helår trots att budgetåret vid omläggningen avsåg ett och ett halvt år. Samtliga myndigheter skulle då lämna delårsrapport. Delårsrapporterna omfattade resultaträkning, balansräkning, anslagsredovisning, finansieringsanalys samt prognoser för anslagsutfall och verksamhetens kostnader och intäkter.

Införandet av delårsrapport får också ses som ett led i den modernisering, utveckling av ekonomistyrningen med resultatstyrning och anpassning till andra samhällssektorer, som gjordes i slutet av 1980- och början av 1990-talet. Den statliga redovisningsmodellen med bokföringsmässiga principer och införandet av en fullständig årsredovisning för statliga myndigheter var andra led i detta. Det fanns också in på 2000-talet en förväntan om att delårsrapporten skulle bli underlag för konsoliderade resultat- och balansräkningar för staten. Reglerna om brytdag vid halvårsskifte och de tidigare reglerna, fram till 2008, om motpartsinformation vid halvårsskifte är exempel på regler som infördes för att bland annat möjliggöra detta. Efter en tid visade det sig dock att det politiska intresset och styrbehovet för detta inte var tillräckligt, samtidigt som det skulle ha medfört ökade kostnader.

Vilka myndigheter som skulle lämna delårsrapport minskades 2005 till att endast omfatta större myndigheter som uppfyllde vissa kriterier för storlek på kostnader, typer av intäkter och storlek på intäkterna. Med de kriterierna lämnade cirka 120 myndigheter delårsrapport under åren 2005 till 2007. Från och med 2008 ändrades kravet på att lämna delårsrapport till det som gäller idag, att delårsrapport ska lämnas av myndigheter som omfattas av internrevisionsförordningen (2006:1228). Det innebär att 60 myndigheter⁷ lämnade delårsrapport 2016. Över tiden har innehållet i delårsrapporterna också förändrats och nu ska de innehålla resultaträkning, balansräkning, anslagsredovisning (utan bemyndiganderedovisning) och prognos för verksamhetens kostnader och intäkter.

Redan 2003 föreslog ESV att det generella kravet på att upprätta själva dokumentet delårsrapport skulle tas bort⁸. ESV föreslog att regeringen skulle kunna besluta särskilt vid behov om att en viss myndighet skulle upprätta delårsrapport. ESV

⁷ Exklusive affärsverken

⁸ Delårsrapport – en översyn av reglerna ESV 2003:20, s. 4

konstaterade 2006, i ett regeringsuppdrag om verksamhetsanpassning av vissa regler, att huvudsyftet med delårsrapporten är att vara underlag för regeringens kontroll av verksamheten under pågående verksamhetsår och en kontroll av räkenskaperna från revisionen under löpande år⁹. ESV föreslog i det regeringsuppdraget att kravet på att lämna delårsrapport skulle begränsas till de myndigheter som lämnar finansieringsanalys i årsredovisningen, vilket skulle innebära cirka 30 myndigheter. Regeringen skulle dock ha möjlighet att lägga till kravet för andra myndigheter vid behov. ESV:s förslag om att delårsrapport även i fortsättningen skulle lämnas till regeringen grundade sig på att departementen, särskilt Finansdepartementet, uttryckt ett behov av att tillgodose ett krav på kontroll under räkenskapsåret.

3.2 Regelverk

I detta avsnitt beskriver vi det regelverk som reglerar delårsrapporten men också sådant regelverk för den finansiella redovisningen hos myndigheterna som innebär arbetsinsatser för alla myndigheter, oavsett om de ska upprätta delårsrapport eller inte. Det är viktigt att det är tydligt vad ett borttagande av kravet på delårsrapport skulle betyda i form av ändrade regler. Men också vilka andra regler för redovisningen som visserligen har koppling till delårsrapporten men som inte påverkas av om kravet på själva rapporten förändras.

Delårsrapporten

Vilka som ska lämna delårsrapport och till vilka den ska lämnas framgår i 1 kap. 3 § FÅB. Delårsrapportens innehåll regleras i 8 kap. 1 § FÅB. Den ska innehålla resultaträkning, balansräkning, anslagsredovisning utan bemyndiganderedovisning och prognos för årets kostnader och intäkter. I delårsrapporten ska myndigheten också lämna information om andra förhållanden av väsentlig betydelse för regeringens uppföljning och prövning av verksamheten. Vidare finns föreskrifter och allmänna råd från ESV som bland annat innebär att myndigheterna ska kommentera prognoser och utfall med avseende på väsentliga avvikelser.

Delårsrapporten ska avse årets första sex månader, lämnas till regeringen senast den 15 augusti och vara underskriven av myndighetens ledning. Underskriften innebär att ledningen intygar att delårsrapporten ger en rättvisande bild av verksamhetens kostnader och intäkter och myndighetens ekonomiska ställning.

Regeringen har för vissa myndigheter valt att ställa ytterligare krav på rapportering i delårsrapporterna utöver det innehåll som FÅB reglerar att en delårsrapport ska ha. Till exempel ska Pensionsmyndigheten enligt regeringsbeslut komplettera delårsrapporten med särskild redovisning för premiepensionsverksamheten och Försvarsmakten ska besvara återrapporteringskrav. Det finns även myndigheter som

⁹ Verksamhetsanpassning av vissa regler ESV Dnr 12-150/2006, s. 21

utan att det finns regeringsbeslut har en mer omfattande rapportering än vad som framgår av regelverket. Försvarsmakten gör till exempel en omfattande lägesrapportering i sin delårsrapport.

Skillnad mellan delårsbokslut och delårsrapport

När nyttan med delårsrapporterna diskuteras är det viktigt att hålla isär vilken nytta som beror på att myndigheterna upprättar en delårsrapport och vilken nytta som beror på att de gör ett bokslut. En myndighet kan göra flera bokslut under året. Bokslut kan göras varje månad, kvartalsvis, tertialvis och/eller årsvis. Vad som är lämplig periodicitet för bokslut beror på vilket uppföljningsbehov som finns för verksamheten. Ett periodbokslut innebär normalt att myndigheten bokför sådana poster som är nödvändiga för att bestämma periodens intäkter och kostnader och den finansiella ställningen. Några formella krav på dokumentation av ett periodbokslut finns inte.

Skillnaden mellan att göra ett delårsbokslut och att upprätta en delårsrapport är de formella kraven som finns på upprättandet och hanteringen av dokumentet delårsrapport, inte det arbete med redovisningen som behöver göras.

Regler som påverkar kvaliteten på den finansiella redovisningen

Det finns många krav i det ekonomiadministrativa regelverket som påverkar kvaliteten i den löpande redovisningen och utfallsrapporteringen. Flera av kraven har tillkommit sedan delårsrapporten infördes. I det följande lyfter vi fram det regelverk som bidrar till att myndigheternas redovisning ska vara rättvisande och aktuell även löpande under året. De flesta av reglerna gäller samtliga myndigheter, inte bara de som idag har skyldighet att upprätta delårsrapport.

På en övergripande nivå finns för alla myndigheter reglering av ledningens ansvar i myndighetsförordningen¹⁰. Ledningen ansvarar för att myndighetens verksamhet redovisas på ett tillförlitlig och rättvisande sätt och för att myndigheten hushållar väl med statens medel. Det ansvaret har alla myndighetsledningar, oavsett om myndigheten omfattas av kravet på att lämna delårsrapport eller inte. Myndighetsledningen behöver alltså säkerställa att det finns arbetssätt och rutiner som gör att den kan ta det ansvaret. Då ingår bland annat rutiner för att säkerställa en rättvisande finansiell redovisning.

Inrapportering till statsredovisningen

Oavsett kravet på delårsrapport för vissa myndigheter finns krav på alla myndigheter att löpande rapportera in redovisningsinformation till statsredovisningen, både månadsvis och kvartalsvis. Det finns också krav på myndigheterna att uppgifterna är

¹⁰ 3 § myndighetsförordningen (2007:515)

avstämda och periodiserade till den period utgifterna eller inkomsterna avser.¹¹ För att kunna rapportera korrekta uppgifter till statsredovisningen månadsvis behöver alltså myndigheten genomföra vissa transaktioner och avstämningar löpande under året.

Vidare ska myndigheterna varje månad rapportera utfall på anslag och inkomstitlar¹². Varje kvartal ska myndigheterna även rapportera realekonomiskt fördelat utfall på S-koder och anslag¹³. Det är också det vanligaste att myndigheter rapporterar utfall på resultat- och balanskoder varje månad trots att det inte är ett krav.

Krav på periodiseringar och avstämningar

Redovisning mot anslag och inkomstitlar ska göras minst en gång i månaden¹⁴. Vissa utgifter som redovisas mot anslag, som hyror, ska periodiseras varje månad¹⁵. Vidare bör utgifter som har stor påverkan på månadens utfall för ett enskilt anslag periodiseras månadsvis. Av allmänna råd från ESV¹⁶ framgår också att myndigheten varje kvartal bör säkerställa att redovisningen i allt väsentligt är fullständig. Kravet på att belastningen på anslagen ska vara rättvisande innebär i regel också att bokföringen i övrigt är i allt väsentligt rättvisande. Att säkerställa att anslagen är korrekt belastade med till exempel vissa periodiseringar innebär att myndigheten behöver göra avstämningar av balans- och resultatkonton. Mindre väsentliga poster behöver inte periodiseras kvartalsvis eftersom de inte påverkar den rättvisande bilden nämnvärt. Vi berör kvartalsvisa periodiseringar ytterligare i avsnitt 6.3.

Vidare har myndigheterna en skyldighet att hålla bokföringen aktuell och se till att den stäms av löpande enligt vad som överensstämmer med god redovisningssed¹⁷. Kontoutdrag och liknande underlag ska löpande stämmas av mot bokföringen¹⁸. Avstämningarna ska utföras av annan än den som utför eller registrerar betalningar. Avstämningarna ska dokumenteras. Om det finns differenser ska de utredas och åtgärdas. ESV mäter om myndigheterna följer de här reglerna i den årliga EA-värderingen. För 2015 hade samtliga 199 myndigheter svarat ja på om de följde kraven.

I anslagsförordningen finns ytterligare regler som bidrar till att avstämningar och uppföljningar görs. Enligt den har myndigheten en skyldighet att snarast informera

¹¹ ESV:s föreskrifter och allmänna råd till 21 § förordningen (2000:606) om myndigheters bokföring (FBF) och ESV:s allmänna råd till 14 § anslagsförordningen (2011:223)

¹² 14 § anslagsförordningen

¹³ ESV:s föreskrifter och allmänna råd till 21 § FBF

¹⁴ 14 § anslagsförordningen

¹⁵ ESV:s allmänna råd till 14 § anslagsförordningen

¹⁶ ESV:s allmänna råd till 21 § FBF punkt 4

¹⁷ ESV:s föreskrifter till 22 § FBF

¹⁸ ESV:s föreskrifter till 22 § FBF

regeringen om det finns en risk för att ett anslag inte kommer räcka under året¹⁹. För att myndigheten vid behov ska kunna upplysa regeringen krävs att löpande uppföljning och prognoser för anslagsutnyttjandet görs, vilket också regleras i ESV:s föreskrifter. ESV:s allmänna råd säger också att myndighetens uppföljning och prognoser på anslagen löpande ska innebära att det finns god utgiftskontroll och att det betyder att uppföljningar och prognoser bör göras månadsvis. För att kunna följa upp och prognostisera anslagsförbrukningen behöver myndigheten ha god kontroll över sin redovisning och löpande periodisera väsentliga poster. Samtliga berörda myndigheter har i EA-värderingen för 2015 angett att de fortlöpande under året följt upp och prognostiserat anslagsutnyttjandet för samtliga anslag (anslagsposter och delposter) som myndigheten disponerar. Enligt EA-värderingen har berörda myndigheter också informerat regeringen och föreslagit åtgärder när det funnits risk för att ett tilldelat belopp inte kommer vara tillräckligt.

Förordningen om intern styrning och kontroll

Förutom nämnda regelverk som gäller alla myndigheter, oavsett om de ska lämna delårsrapport eller inte, omfattas myndigheterna som ska lämna delårsrapport av ytterligare regelverk som ska bidra till en stärkt internkontroll, nämligen förordningen (2007:603) om intern styrning och kontroll och internrevisionsförordningen (2006:1228). Förordningen om intern styrning och kontroll infördes 2008 och ställer särskilda krav på processen för intern styrning och kontroll i de myndigheter som omfattas. Myndigheternas process för intern styrning och kontroll ska omfatta bedömning av risker, bland annat risken för att redovisningen inte blir rättvisande. En delårsrapport kan vara ett kontrollmoment i den processen. Bokslutsarbetet som genomförs är dock troligen en mer central del för den interna kontrollen för de flesta myndigheterna än upprättandet av själva delårsrapporten. Myndigheterna är också skyldiga att ha en internrevision som ska granska att den interna styrningen och kontrollen på myndigheten är utformad så att kraven på myndighetens ledning enligt myndighetsförordningen följs. De myndigheter som idag lämnar delårsrapport har alltså fler krav på sig för att säkerställa en tillfredställande intern styrning och kontroll än de som inte lämnar delårsrapport.

3.3 Granskning av delårsrapporterna

Myndigheternas delårsrapporter granskas av Riksrevisionen. Det följer av 3 § lagen (2002:1022) om revision av statlig verksamhet m.m.. Riksrevisionens granskning ska avslutas med ett revisorsintyg²⁰. Ansvarig revisor lämnar efter granskningen ett uttalande om att Riksrevisionen inte har ”*anledning att anse att delårsrapporten inte,*

¹⁹ 9 § anslagsförordningen

²⁰ 5 § lagen (2002:1022) om revision av statlig verksamhet m.m. Numera lämnas revisors rapport, men i lagen står fortfarande revisorsintyg.

i allt väsentligt, är upprättad i enlighet med förordningen om årsredovisning och budgetunderlag, instruktion, regleringsbrev och övriga beslut för myndigheten”.

Riksrevisionens granskning av delårsrapporterna är en översiktlig granskning²¹ vilket bland annat innebär att den inte är lika fördjupad och omfattande som en revision. Det uttalande som Riksrevisionen gör om delårsrapporten har en lägre grad av säkerhet jämfört med det uttalande som görs i revisionsberättelsen om årsredovisningen. Om Riksrevisionen uppmärksammar väsentliga brister i delårsrapporten vid granskningen lämnas en modifierad rapport. Riksrevisionen anger då om felet avser en enskild post eller är genomgripande för hela delårsrapporten. Under perioden 2012 till 2016 har Riksrevisionen lämnat totalt sju modifierade rapporter efter granskningen av myndigheternas delårsrapporter. Av dem berodde fyra på att delårsrapporten lämnats in för sent.

²¹ Granskning enligt International Standard on Review Engagements (ISRE) 2410, *Review of Interim Financial Information Performed by the Independent Auditor of the Entity*

4 Andra granskningar och utredningar förespråkar borttagande

Sommaren 2016 kom både Riksrevisionen²² och Statskontoret²³ med rapporter som berör myndigheternas delårsrapporter. Båda föreslog att kravet på att lämna delårsrapport bör tas bort och att om information behövs bör den kunna samlas in på andra mer effektiva sätt.

Riksrevisionens sammantagna slutsats är att nyttan av delårsrapporterna är begränsad och inte står i paritet med resursinsatsen. Riksrevisionen anser att delårsrapporterna framför allt har liten betydelse för myndigheternas interna styrning och kontroll. Att ta bort kravet på delårsrapport skulle enligt Riksrevisionen därmed innebära att resurserna kan användas bättre både hos aktuella myndigheter och hos Riksrevisionen. Riksrevisionen bedömer att risken för att kvaliteten på den finansiella redovisningen ska bli sämre om kravet tas bort är liten, eftersom det ekonomi-administrativa regelverket och kraven på ordning och reda har skärpts betydligt efter att kravet på delårsrapporter infördes.

Statskontoret anser att inrapporteringen skapar administration, och i ljuset av att det ofta är den samlade bördan av alla krav som blir betungande anser Statskontoret att det är rimligt att avskaffa kravet på delårsrapport. Statskontoret bedömer vidare att myndigheterna kan uppnå det ursprungliga målet med delårsrapporten, att möta ökade krav på uppföljning och kontroll, på andra sätt, exempelvis genom dialogen mellan regeringen och myndigheterna. Statskontoret tycker också att regeringen bör kunna hämta in samma information på annat sätt, framför allt genom statsredovisningssystemet.

²² Behövs myndigheternas delårsrapporter? – Nyttan och kostnader (RIR 2016:16)

²³ Mer tid till kärnverksamheten – Statskontoret 2016:19

5 Delårsrapporter i andra sektorer

5.1 Börsbolag och finansiella företag gör delårsrapporter

Det är bara vissa aktiebolag inom den privata sektorn som har skyldighet att upprätta en delårsrapport. Enligt lagstiftningen för värdepappersmarknaden²⁴ ska aktiebolag vars aktier är noterade vid en reglerad marknad (börs) offentliggöra en delårsrapport för räkenskapsårets första sex månader. Vissa kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag har också skyldighet att lämna en delårsrapport²⁵. Regeringen ställer också krav på att bolag med statligt ägande ska upprätta kvartalsrapporter i enlighet med de krav som gäller för bolag med aktier noterade på en reglerad marknad²⁶.

Vad gäller granskning av delårsrapporter behöver endast börsbolagens delårsrapporter granskas av externa revisorer. För övriga stora publika bolag finns inget sådant krav. Kravet på översiktlig revision av börsbolagens delårsrapporter följer inte av lagstiftning utan av Svensk kod för bolagsstyrning. Den anger att bolagets delårsrapport ska granskas översiktligt av bolagets externa revisorer. Målgruppen för koden är samtliga aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige. Även statligt ägda bolag ska enligt regeringens ägarpolicy följa koden. För kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag finns inte något krav på granskning av delårsrapporten, men om den inte granskats av revisor ska det anges i rapporten.

Generellt är det inom den privata sektorn alltså noterade bolag och finansmarknadsbolag av olika typer, som alla är föremål för allmänintresse eller viktiga för den finansiella stabiliteten, som är skyldiga att upprätta delårsrapport. Rapporterna syftar till att informera aktieägare, allmänhet och tillsynsfunktioner om läget i företagen. Det finns inte heller något lagstiftat krav på revision av delårsrapporterna, även om det är praxis att följa koden.

5.2 Kommuner ska upprätta delårsrapport som ska granskas av revisorer

Kommuner och landsting ska minst en gång under räkenskapsåret upprätta en delårsrapport för verksamheten från räkenskapsårets början. Rapporten ska omfatta en period av minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret.

²⁴ 16 kap. 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

²⁵ 9 kap. 1 § Årsredovisningslagen (1995:1554), 9 kap. 1 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, 9 kap. 1 § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

²⁶ Statens ägarpolicy och riktlinjer för bolag med statligt ägande

Delårsrapporten ska innehålla en översiktlig redogörelse för utvecklingen av kommunens verksamhet och resultat sedan föregående räkenskapsårs utgång.²⁷

Enligt kommunallagen²⁸ ska revisorerna bedöma om resultatet i delårsrapporten är förenligt med de mål för den ekonomiska förvaltningen som fullmäktige har beslutat. Revisorernas skriftliga bedömning ska biläggas delårsrapporten inför behandlingen av fullmäktige. Avsikten med att i lag införa en revisionsskyldighet för de kommunala delårsrapporterna var att stärka den kommunala revisionens ställning och att säkerställa att revision av resultatet för den ekonomiska förvaltningen sker i landets alla kommuner och landsting. I arbetet för en god ekonomisk hushållning ansåg regeringen att det var viktigt att tillvarata de kunskaper och erfarenheter som finns hos de kommunala revisorerna.²⁹

5.3 Jämförelse med delårsrapporter i staten

Syftet med de privata och kommunala delårsrapporterna är till viss del det samma som för de statliga myndigheterna, att följa upp och informera intressenter om verksamheten och ekonomin under pågående år. En väsentlig skillnad är dock att det inom staten är möjligt att följa myndigheternas ekonomi på andra sätt under året, till exempel månadsvis utfall på anslag eftersom samtliga myndigheter rapporterar till statsredovisningen. Mottagarna av börsbolagens eller kommuners och landstings delårsrapporter har inte den möjligheten. Eftersom myndigheternas delårsrapporter innehåller begränsad information om verksamheten är syftet i begränsad utsträckning att följa upp just verksamheten. Fokus för revisionen av de kommunala delårsrapporterna, om resultatet är förenligt med beslutade mål, är också ett annat än för revisionen av de statliga myndigheternas delårsrapporter.

²⁷ 9 kap. 1-2 §§ lagen (1997:614) om kommunal redovisning

²⁸ 9 kap. 9a § Kommunallagen (1991:900)

²⁹ God ekonomisk hushållning i kommuner och landsting, prop. 2003/04:105, s. 15

6 Användning av delårsrapporten och dess information

6.1 Liten användning och nytta i Regeringskansliet

Som en del i vår utredning har vi träffat representanter för fem departement inom Regeringskansliet och frågat bland annat om och hur delårsrapporten används, vilken nytta som finns med den och hur departementens myndighetsuppföljning och styrning sker generellt.

Användning av delårsrapporten för verksamhetsinformation

De flesta av de departementsrepresentanter vi träffat anser att delårsrapporten inte tillför någon nytta i arbetet med myndighetsstyrning och uppföljning för att få information om myndigheternas verksamhet. Åsikterna om detta varierar dock både mellan och inom departement. Flera personer framför att informationen som delårsrapporten ger är för knapphändig och övergripande för att kunna användas, att den kommer vid fel tillfälle eller att informationen ändå kommer, fast på annat sätt. Både departement som har myndigheter med trögrörlig verksamhet som förändras långsamt, och departement som har myndigheter med verksamhet där förutsättningarna för verksamheten förändras snabbt, från en vecka till en annan, upplever att delårsrapporten inte passar in i en ändamålsenlig myndighetsstyrning.

Ett departement har en starkt avvikande uppfattning om nyttan med informationen som delårsrapporten ger och säger att man har stor nytta av den. Det gäller särskilt för en myndighet. Man anser också att upprättandet av delårsrapporten är viktigt för myndigheten i fråga för att säkerställa att myndighetsledningen har en överblick över verksamheten som helhet under löpande år. Den aktuella myndigheten gör dock en delårsrapport som är mer omfattande än de krav som FÅB ställer och avviker från hur de flesta andra myndigheters delårsrapporter ser ut eftersom den innehåller betydligt mer verksamhetsinformation. Även vid ett annat departement tycker handläggare att de har viss nytta av den verksamhetsinformation som lämnas i delårsrapporten.

Användning av delårsrapporten för finansiell information och kontroll

Inget departement har framfört att delårsrapporten är viktig för att följa upp den finansiella situationen i myndigheten. Flera nämner myndigheternas prognoser som lämnas i Hermes som ett mycket viktigare verktyg för detta. Flera myndigheter lämnar omfattande underlag i samband med prognoserna som departementen anser ger större nytta än delårsrapporten. Skäl som anges till att den finansiella informationen i delårsrapporten inte används är bland annat att den är på en alltför aggregerad nivå och att kraven på kommentarer och noter är begränsade, vilket gör

att myndigheterna skriver så lite som möjligt. Delårsrapporten kommer också enligt de flesta för sent för att den finansiella informationen ska vara användbar i budgetprocessen.

Representanterna för de flesta departementen håller med om att upprättandet av delårsrapporten fyller en funktion som kontrollmoment för redovisningen under året, genom att ett bokslut upprättas och granskas av Riksrevisionen. Flera av dem tycker dock inte att det finns så stora risker för fel i myndigheternas redovisning att det motiverar att resurser läggs på detta i den utsträckning som görs i dagsläget. Någon framhöll att det borde vara tillräckligt med en granskning per år av att redovisningsregler och liknande följs. Handläggare vid två departement anser att granskningen av delårsrapporten är en nödvändig kontrollfunktion för att säkerställa att myndigheterna följer gällande regelverk och har kontroll på sin redovisning under året. Bland annat framfördes att man tycker att det ger en säkerhet vad gäller andra ekonomiska uppgifter som myndigheten lämnar när man vet att ett bokslut upprättats och granskats av Riksrevisionen. Det framfördes också att det är positivt att det finns ett externt regelverk som ekonomipersonalen kan peka på, internt i organisationen, för att visa på att detta är viktiga uppgifter. De som inte anser att delårsrapporten tillför något eller motiverar den arbetsinsats som den innebär föreslog att det kan införas en möjlighet för de departement som vill begära en delårsrapport från enskilda myndigheter.

Departementens myndighetsstyrning varierar mycket

För att bedöma vilka konsekvenserna skulle bli vid ett borttagande av kravet på att lämna delårsrapport behöver hänsyn tas till annan styrning och uppföljning av myndigheternas verksamhet och redovisning. Vi kan konstatera att det varierar stort mellan olika departement hur detta sker och de löpande kontakterna mellan departement och myndighet ser mycket olika ut. Särskilt för de större myndigheterna finns en löpande kontakt som gör att delårsrapporten uppfattas som överflödigt eftersom den inte tillför någon ny information, varken om verksamheten eller om ekonomin. För vissa mindre myndigheter används delårsrapporten för uppföljning och information, men det är generellt i begränsad omfattning.

Vid ett departement är man dock orolig för att ett borttagande av delårsrapporten kan leda till att departementet inte får tillräckligt god information om verksamheten. Men det avsåg främst den myndighet som lämnar en delårsrapport som går utöver kraven i FÅB.

6.2 Myndigheternas uppfattning

Myndigheternas uppfattning om delårsrapporten har kartlagts vid flera tillfällen. Senast har Riksrevisionen i deras granskning av nyttan med delårsrapporten

genomfört en heltäckande telefonenkät till samtliga myndigheter som omfattas av kravet på delårsrapport. Vi har tagit del av svaren på Riksrevisionens enkät. Vi har också i våra möten med departementen fått information om vad flera myndigheter framfört att de tycker om delårsrapporten. Flera myndigheter har också de senaste åren ansökt hos regeringen om dispens från kravet på att lämna delårsrapport.

Myndigheternas svar till Riksrevisionen visar att majoriteten av de myndigheter som lämnar delårsrapport är positiva till att ta bort kravet. Framför allt uppfattar myndigheterna att delårsrapporten i sig inte tillför någon nytta, varken för dem själva eller för departementen, och att uppföljning och säkerställande av en korrekt redovisning skulle kunna göras på ett mer verksamhetsanpassat sätt. Flera myndigheter nämner dock att de anser att det finns ett behov av att upprätta ett ”skarp” bokslut under året, men att delårsrapporten ligger fel i tiden. Flera myndigheter nämner att de, om delårsrapporten togs bort, skulle göra ungefär samma arbete ändå, men många av dem vid andra tertialet istället. Bland annat eftersom det då är möjligt att koppla bokslutet bättre till verksamhetsuppföljningen i myndigheten och att det inte skapar samma problem med medarbetarnas semestrar. Flera myndigheter gör redan idag tertialbokslut, men även bokslut för kvartal och månad förekommer. Några tar också upp att det inte är delårsrapporten i sig som innebär mycket arbete och att många av arbetsuppgifterna skulle kvarstå om delårsrapporten tas bort, till exempel för att kunna göra halvårsrapportering till statsredovisningen. Även myndigheter som inte lämnar delårsrapport gör halvårsrapportering. Några föreslår att kommentarer skulle kunna lämnas i Hermes om det finns behov av det och att ESV skulle kunna ge vägledning om avstämningar under året. Flera tycker också att det vore bra om revisionen även fortsättningsvis granskar ett bokslut under året.

Cirka 12 myndigheter nämner någon risk med att ta bort delårsrapporten till Riksrevisionen. Övriga ser inte några risker. Den mest allvarliga risk, som nämns av fem myndigheter, är risken för att fel i redovisningen inte upptäcks löpande. Att fel riskerar att upptäckas först i arbetet med årsredovisningen, alternativt att det blir fel i årsredovisningen. Till exempel beroende på att tillräckliga analyser inte görs vid månadsuppföljningar etc. Det är en allvarlig risk som måste beaktas i respektive myndighet om delårsrapporten tas bort. Någon myndighet nämner de minskade externa kraven som en risk och någon annan en risk för minskat intresse från ledningen för redovisningen när det inte finns någon produkt. Sammantaget ser dock myndigheterna främst möjligheter till mer verksamhetsanpassade processer om delårsrapporten tas bort. Några myndigheter nämner att de inte skulle göra lika noggranna periodiseringar vid halvårsskiftet om delårsrapporten togs bort. Det indikerar att de som svarat inte har full kunskap om de regler som finns om bland

annat periodiseringar under året, och som måste följas oavsett om delårsrapport ska lämnas eller inte.

Av de kommentarer som myndigheterna lämnat kan man utläsa att ganska många myndigheter uppfattat Riksrevisionens fråga om vilken resursbesparing som skulle ske om kravet på delårsrapport tas bort som att det inte skulle behöva göras något bokslutsarbete alls i så fall. Flera myndigheter bedömer dock att resursbesparingen skulle bli relativt liten eftersom bokslut och andra åtgärder för att säkerställa en korrekt redovisning ändå måste genomföras under året, men att det skulle kunna göras på ett mer verksamhetsanpassat sätt och i viss utsträckning vid andra tidpunkter.

6.3 ESV:s nytta och användning av delårsrapporterna

Enligt sin instruktion ska ESV ta fram underlag för statens finansiella sparande, inklusive statlig konsumtion. Detta rapporteras varje kvartal till SCB som ansvarar för nationalräkenskaperna för Sverige. Nationalräkenskaperna regleras internationellt genom Europeiska Nationalräkenskapssystemet (ENS). Rapporteringen inkluderar information om de olika konsumtionskomponenterna, till exempel löner och hyror, med undantag av kapitalförslitning. Nationalräkenskaperna består av både års- och kvartalsräkenskaper. Kvartalsräkenskaperna ska så snart som möjligt efter kvartalets utgång ge en bild av hur ekonomin utvecklats det senaste kvartalet.

Som grund för underlaget använder ESV redovisningsinformation från myndigheterna, den information som rapporteras varje kvartal på statliga inrapporteringskoder (S-koder). Som ytterligare specifikation används i vissa fall information om utfall på anslag och inkomstitlar. ESV ansvarar för beräkningen av statlig konsumtion och statens övriga utgifter och inkomster, samt för kvalitetssäkring och analys av informationen. Det innebär att ESV behöver utreda de eventuella oklarheter eller osäkerheter i redovisningsinformationen som noteras, vid behov i samråd med berörda myndigheter. Revideringar är ett naturligt inslag i allt nationalräkenskapsarbete. Anledningen är att underlagsdata revideras eller att mer tillförlitliga eller mer heltäckande data kommer fram vid senare tidpunkter. För att undvika revideringar, problem med prognoser med mera avseende statlig konsumtion, är det alltså viktigt att den underliggande informationen så väl som möjligt speglar den verkliga utvecklingen.

Användning av kommentarer

I dagsläget lämnar drygt 60 myndigheter delårsrapport. Av dessa använder ESV information från ett 20-tal. Av de myndigheter som lämnar delårsrapport är de med störst omsättning viktigast för kvaliteten på ESV:s beräkningar eftersom deras påverkan på siffrorna är stor. Det aktuella samhällsläget kan också påverka vilka

delårsrapporter som ESV använder. För ESV är den viktigaste informationen i delårsrapporten myndigheternas kommentarer. Kommentarererna är viktiga för att förklara avvikande värden och för att analysera utfallet.

Användning av redovisningsinformation

Enligt ESV:s föreskrifter³⁰ ska myndigheterna efter utgången av varje kvartal rapportera finansstatistisk information för underlag till nationalräkenskaperna. Rapporteringen ska bland annat omfatta realekonomiskt fördelat utfall för myndighetens hela verksamhet, utfall på de anslag som myndigheten redovisat mot, inklusive realekonomiskt fördelat anslagsutfall, samt uppgifter om ställning på samtliga S-koder kopplade till balansposter. Vid halvårsskifte ska det rapporterade utfallet för en myndighet som upprättar delårsrapport överensstämma med delårsrapporten. De inrapporterade uppgifterna används för att upprätta underlag till Statens finansiella sparande. Uppgifterna måste vara periodiserade för att motsvara de krav som ställs internationellt genom ENS. Kravet innebär att kvartalsräkenskaper för den offentliga sektorn ska vara periodiserade. Att myndigheternas kvartalsvisa rapportering ska vara periodiserad framgår av allmänna råd från ESV³¹. Transfereringar, inkomster i uppbördsverksamhet och bidragsinkomster behöver dock inte periodiseras.

ESV bedömer att det finns brister i myndigheternas efterlevnad av kravet på kvartalsvisa periodiseringar. En anledning till det är att myndigheternas kostnader generellt är lägre för första och tredje kvartalet och högre för andra och fjärde kvartalet, se bild 1. Det indikerar att myndigheterna inte gör periodiseringar i samma utsträckning vid första och tredje kvartalen, då det inte finns några externa krav på bokslut. Skillnader mellan kvartalen innebär att ESV måste revidera uppgifterna för att redovisningen inte stämmer överens med den faktiska konsumtionen/utgifterna. ESV:s bedömning är att uppgifterna som rapporteras för första och tredje kvartalet till stor del inte är periodiserade. Variationen mellan kvartalen förstärks av att många myndigheter återför ("vänder") periodiseringar i redovisningen på ett felaktigt sätt, som påverkar utfallen. Detta påverkar för ESV:s del inte bara nationalräkenskaperna utan även det månatliga utfallet på statens budget som ESV sammanställer och publicerar. Om kvartalsfördelningen är felaktig är med stor sannolikhet även månadsfördelningen av anslagsutfall felaktigt i ungefär samma utsträckning. Det kan dock vara svårt att upptäcka den typen av fel eftersom anslagen är ramanslag med olika förändringsfaktorer sinsemellan och inom enskilda anslag.

³⁰ 21 § FBF

³¹ 21 § FBF

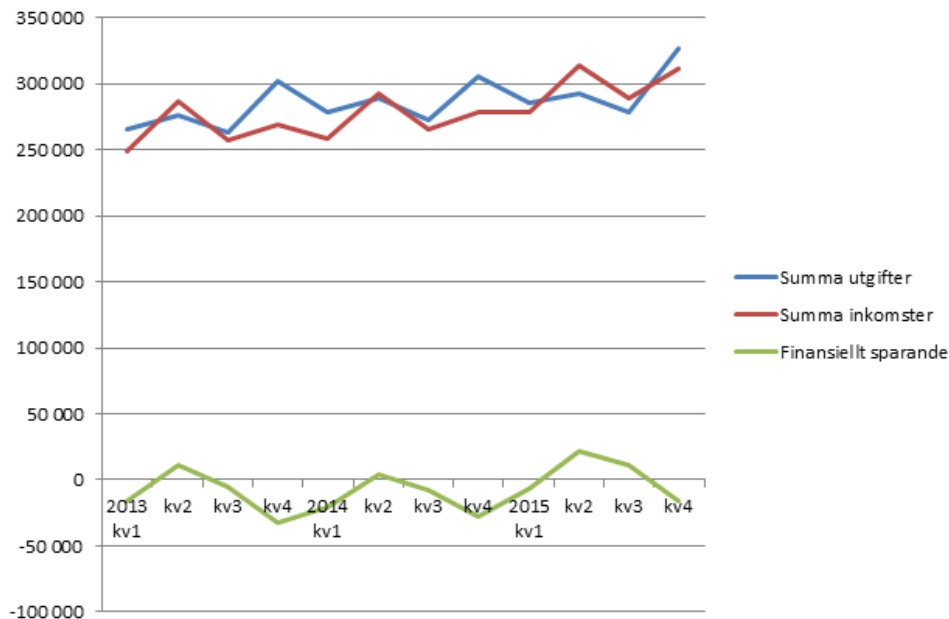

Bild 1 Förhållandet mellan statens utgifter och inkomster de olika kvartalen

Utöver ESV:s bedömning att det finns brister i myndigheternas periodiseringar har Sverige även fått vissa synpunkter och kritik i EU-sammanhang. Europeiska kommissionen har framfört synpunkter och kritik på tre officiella sätt. Inom Excessive Deficit Procedure (EDP) har Eurostat de senaste åren ställt frågor om konsistens, revideringar, med mera avseende EDP-rapportering vid frågeomgångar och revisionsbesök. EDP avser årsiffror men de ger en indikation på tillförlitligheten för kvartalsdata. Inom European system of accounts Transmission Program granskar Eurostat kvartalsrapportering. Fokus ligger då på utvecklingstal, revideringar och konsistens mellan olika material. I detta arbete kan det framkomma kritik mot Sverige och uppmaningar om att ändra vår redovisning, vilket också skett. Två gånger per år sammanställs de uppgifter som medlemsstaterna, inklusive Sverige, redovisar och de brister som finns i en samlad rapport för alla EU-länder³². Där redovisas inkonsistens, diskrepanser mellan reala nationalräkenskaper och finansräkenskaperna och de fall där krav inte uppfylls, med mera. Uppgifterna presenteras vid två arbetsgrupper inom EU³³ vid totalt fyra tillfällen per år.

Vidare används för nationalräkenskaperna vissa uppgifter som myndigheter enbart lämnar i sina delårsrapporter, inte i statsredovisningen, som vid ett slopande skulle kunna behöva lämnas på annat sätt. Myndigheter som har denna typ av information är till exempel Kammarkollegiet, Riksgälden, Statens tjänstepensionsverk och

³² Progress report on Government Finance Statistics data including compliance

³³ Task Force on Government Finance Statistics, vår och höst. Excessive Deficit Procedure Statistics Working Group, sommar och vinter

Trafikverket. Information som lämnas är uppgifter om värdet på statens aktier, om statsskulden, om tjänstepensionsskulden och om investeringar i väg och järnväg.

7 Konsekvenser av ett slopande av kravet

7.1 Delårsrapporten tillför viss nytta som kontrollfunktion för redovisningen

ESV:s bedömning är att delårsrapporten tillför viss nytta som kontrollfunktion för redovisningen i myndigheterna. Anledningen är att ett bokslut upprättas under året och att Riksrevisionen gör en granskning av det. Även om Riksrevisionens granskning är översiktlig och inte i sig är utformad för att upptäcka fel är det vår bedömning att den bidrar på ett positivt sätt till myndigheternas redovisningskvalitet. Bara det faktum att någon kommer och ställer frågor om det bokslut som gjorts gör att myndigheterna är mer noggranna. Ett borttagande av delårsrapporten innebär att den externa kontrollfunktionen tas bort och det kan innebära en risk för en försämrad redovisningskvalitet i vissa myndigheter. Nyttan med kontrollfunktionen är dock självklart olika i olika myndigheter och ESV kan inte säga vilka konsekvenser det skulle få att ta bort den. För de flesta myndigheter påverkas kvaliteten sannolikt inte alls eller bara marginellt, medan det i några myndigheter kan finnas en risk för att fel i redovisningen inte upptäcks under året om den tas bort.

Risken för att det skulle bli en generell kvalitetsförsämring i myndigheternas årsredovisningar bedömer vi dock som liten. Ett borttagande av delårsrapporten och Riksrevisionens granskning av den innebär inte på något sätt förändrade krav på myndigheterna att ha en god intern kontroll för sin redovisning. En myndighet som får en försämrad redovisningskvalitet till följd av att kravet på delårsrapport tas bort har således inte följt gällande regelverk som bland annat innebär att löpande under året ha kontroll på att myndigheten följer god redovisningssed.

Eftersom delårsrapporten innebär att ett bokslut måste göras vid halvårsskiftet bidrar den som vi beskrivit tidigare enligt ESV:s bedömning till bättre kvalitet i de uppgifter som används i nationalräkenskaperna. Detta eftersom bokslutet innebär att myndigheterna i större utsträckning följer kravet på periodiseringar vid de kvartal när bokslut görs. Vid ett slopande riskerar uppgifterna för helår att bli mer avvikande jämfört med övriga kvartal om efterlevnaden av kravet på kvartalsvisa periodiseringar inte förbättras. Det finns alltså en risk för att kvaliteten i uppgifterna försämras om kravet på delårsrapport tas bort. Om redovisningen inte är periodiserad kvartalsvis följs inte de krav som ställs i ENS. Eftersom det finns brister i periodiseringen av kostnader bedömer vi att det är sannolikt att periodiseringen av anslag också har motsvarande brister, vad gäller anslag som avräknas kostnadsmässigt.

7.2 Delårsrapporten ger liten nytta som informationskanal

Delårsrapporten tillför enligt vår bedömning inte någon väsentlig nytta för regeringens styrning och uppföljning av myndigheterna. Varken den finansiella eller den verksamhetsmässiga information som den innehåller är något som inte kan fås, eller redan finns, med andra former av uppföljning och rapportering. Möjligheten att följa myndigheternas verksamhet via statsredovisningen och få information om utfall på anslag, inkomstitlar, resultat och balanskonton och prognoser fanns inte i samma utsträckning när delårsrapporten infördes. Dessutom skiljer sig förutsättningarna när det gäller prognoserna. När delårsrapporten infördes fanns enbart ESV:s prognoser för statens budget, men ungefär samtidigt började även regeringen att begära in prognoser ett antal gånger per år. Som tidigare nämnts ser departementen prognoserna som ett viktigare verktyg för att få information. Det beror troligen bland annat på att regeringens finansiella styrning i betydligt högre grad är inriktad mot anslag än resultat- och balansräkning. Generellt ger också prognoserna med tillhörande analyser och kommentarer betydligt mer information än delårsrapporterna för de flesta myndigheterna. Risken för att regeringen inte ska få, eller ha tillgång till, den information som idag finns i delårsrapporten om kravet tas bort bedömer vi som mycket liten.

Vi bedömer inte att en ändring av tidpunkten för delårsrapporten skulle innebära att den skulle göra större nytta för regeringens uppföljning och styrning av myndigheterna. Det huvudsakliga skälet till det är delårsrapportens utformning, som kortfattad finansiell rapport. För att möjliggöra en större nytta skulle rapportens innehåll och utformning i så fall behöva ses över. Vår bedömning är dock att det skulle vara svårt att hitta en utformning som ger en ändamålsenlig uppföljning för samtliga myndigheter och tror därför att verksamhetsanpassade rapporteringskrav ger större nytta. Det skulle också vara svårt att hitta en lämplig tidpunkt när delårsrapporten skulle göra större nytta för regeringens uppföljning och styrning. En tidpunkt före sommaren, som första kvartalet, skulle sannolikt innebära att en för kort tid av året omfattades för att ge ett bra underlag för uppföljning och styrning. En tidpunkt efter sommaren, kvartal tre, skulle hamna efter att budgetprocessen är avslutad och därför inte ge regeringen mer nytta än dagens delårsrapport. Att föreslå en obligatorisk delårsrapport per tertial, som är en tidpunkt som flera myndigheter använder internt, bedömer vi inte kan göras bland annat med anledning av kraven på kvartalsredovisning för nationalräkenskaperna.

Delårsrapporten är enligt myndigheterna själva inte heller till nytta för deras interna uppföljning. Vår bedömning är att även om delårsrapporten fyller en funktion i vissa myndigheter skulle verksamhetsstyrningen och uppföljningen generellt kunna förbättras genom en större verksamhetsanpassning. Delårsrapporten ”stör” snarare än bidrar till myndigheternas egen verksamhetsuppföljning.

Den nytta delårsrapporten har som informationskanal är för ESV:s analyser för nationalräkenskaperna. ESV behöver få en del av den information som delårsrapporten ger för att kunna genomföra sitt uppdrag. Kvaliteten på analyserna i nationalräkenskaperna riskerar att bli sämre om den förklarande informationen som delårsrapporterna ger skulle tas bort.

7.3 Ingen väsentlig besparing vid ett borttagande

Riksrevisionen har i sin granskning av nyttan med delårsrapporterna³⁴ gjort en bedömning av kostnaderna för delårsrapporterna och kommit fram till en total direkt kostnad på cirka 21,1 miljoner kronor exklusive overheadkostnader. Bedömningen omfattar myndigheternas direkta kostnader för upprättandet av delårsrapporterna (16,5 mnkr) och Riksrevisionens nedlagda kostnader för granskningen av delårsrapporterna (4,6 mnkr). Riksrevisionen baserar sin bedömning av kostnaderna på de uppgifter om resursåtgång som myndigheterna lämnat i telefonenkäten till Riksrevisionen och på information från sitt ekonomisystem om nedlagd tid på granskningarna av delårsrapporten. Myndigheternas kostnad för granskningen av delårsrapporten är högre än den som anges i Riksrevisionens rapport eftersom det i beloppen som Riksrevisionen fakturerar även ingår overheadkostnader.

ESV har som tidigare nämnts tagit del av myndigheternas svar på Riksrevisionens enkät. Vi kan konstatera att det finns ett par myndigheter som redovisat exceptionella uppgifter för tidsbesparing jämfört med övriga. En av dessa är Försvarmakten. Som vi tidigare nämnt har Försvarmakten en delårsrapport som avviker i utformning från övriga myndigheters, då den innehåller en omfattande lägesrapportering för verksamheten. Eftersom detta inte är något som följer av de generella kraven på delårsrapport i FÅB är Försvarmaktens resursåtgång inte jämförbar med övriga myndigheters. Om Försvarmakten inte skulle ingå i beräkningen skulle den genomsnittliga tiden per myndighet hamna på ungefär 540 timmar istället för 630 timmar.

Det finns som Riksrevisionen skriver i sin rapport en risk för att myndigheterna överskattar resursåtgången om de är negativt inställda till att upprätta delårsrapport. Vi bedömer också att det finns en risk att vissa angivit nedlagd tid för hela arbetet med både bokslut och avstämningar per 30 juni och delårsrapporten, även om frågan bara avsåg besparing om själva delårsrapporten tas bort. Sammantaget anser vi att det finns flera saker som talar för att den potentiella besparingen av att ta bort kravet på delårsrapporterna skulle vara klart lägre än de 21,1 miljoner kronor som Riksrevisionen kommit fram till.

ESV bedömer att den kostnadsminskning som ett avskaffande av delårsrapporten skulle innebära, oavsett beräkningssätt, är så obetydlig för statens budget som helhet

³⁴ Behövs myndigheternas delårsrapporter? – Nyttan och kostnader (RIR 2016:16)

att den inte är ett argument för ett avskaffande. Att ta bort delårsrapporten skulle dock kunna möjliggöra en mer ändamålsenlig resursanvändning snarare än en besparing hos myndigheterna. Som vi tidigare nämnt skulle myndigheterna även fortsatt ha samma skyldigheter att säkerställa en rättvisande redovisning men kan göra det på ett sätt som passar verksamheten bättre och då få ett bättre resursutnyttjande. Det blir också mer flexibelt för myndigheterna hur de kan planera sin bemanning under sommarens semesterperiod.

Några direkta besparingar uppstår om kravet på delårsrapport tas bort. De kostnader som är direkt förknippade med själva dokumentet delårsrapporten, som att skriva rapporten, hantera beslutsprocessen med eventuellt styrelsemöte, möten med revisorerna och revisionsarvodet. Den tydligaste besparingen bör bli att revisionsarvodet för granskningen av delårsrapporten försvinner, 4,6 miljoner kronor exklusive overheadkostnader enligt Riksrevisionen. Riksrevisionen granskar enligt internationella revisionsstandarder för att uttala sig om årsredovisningen, och granskningen av delårsrapporten har inte någon del i den processen och bidrar enligt Riksrevisionen inte heller med någon nytta för den. Riksrevisionen kommer därför inte att behöva göra någon annan granskning istället för granskningen av delårsrapporterna för att kunna uttala sig om årsredovisningarna. Revisionsarvodena för delårsrapportsgranskningen behöver därför inte gå till kostnader för annan revision istället.

8 ESV:s förslag

ESV föreslår att kravet på att myndigheter som omfattas av internrevisionsförordningen ska lämna delårsrapport tas bort. Lämpliga åtgärder för att inte förlora de nyttor och användningsområden som vi konstaterat att delårsrapporten har bör genomföras i samband med borttagandet.

8.1 Åtgärder för redovisningskvalitet

Vi bedömer att det i samband med borttagandet är viktigt att myndigheternas ledningar gör en bedömning av hur de ska behålla en god redovisningskvalitet om kravet på delårsrapport tas bort. Risker som några myndigheter nämnt, att fel inte skulle upptäckas förrän i arbetet med årsredovisningen, är något som varje myndighet måste hantera. Det innebär inte några nya krav på myndigheterna men är viktigt att ta upp i detta sammanhang. Ett sätt att säkerställa att redovisningen är korrekt under året och att det finns en tillfredställande intern kontroll är att upprätta minst ett bokslut under löpande år. Samtliga myndigheter som lämnar delårsrapport omfattas av förordningen om intern styrning och kontroll och har därmed en skyldighet att ha en process som innebär att risker upptäcks och hanteras löpande. De är också myndigheter med internrevision, vilket innebär att ledningen har möjlighet att uppdraga åt internrevisionen att granska att den interna styrningen och kontrollen kopplat till redovisningsprocesserna är betryggande.

För att bidra till en bibehållen eller förbättrad redovisningskvalitet hos myndigheterna avser ESV att ta fram vägledande material för myndigheterna om vad de måste göra, och även vad som är lämpligt att göra under året för att säkerställa en god kvalitet i redovisningen.

Vi bedömer också att respektive departement bör göra en bedömning för varje myndighet om det finns risker för kvaliteten i redovisningen, eller något annat särskilt styrbehov, som behöver hanteras, när delårsrapporten tas bort. En möjlig åtgärd kan då vara att även fortsättningsvis begära en delårsrapport genom särskilt beslut för myndigheten. Departementen kan självklart också bedöma att det till exempel är tillräckligt med en dialog med myndigheten om frågan, eller någon annan lämplig åtgärd.

För att möta de behov som finns för nationalräkenskaperna till följd av gällande EU-regelverk är det primära inte delårsrapporten i sig utan att viss information lämnas och att myndighetens redovisning håller en viss kvalitet. Utifrån regelverket gäller detta varje kvartal, inte bara per halvårsskiftet. Om regeringen beslutar att ta bort kravet på delårsrapport kommer ESV att se över och skärpa den redan gällande regleringen om kvartalsvis periodisering av väsentliga poster. Troligen kommer vi att

flytta den från de allmänna råden till föreskrifterna till 21 § FBF. En sådan ändring bör motverka risken att kvaliteten i uppgifterna försämras vid andra kvartalet om delårsrapporten tas bort, och bidra till bättre kvalitet i myndigheternas kvartalsvisa periodiseringar. Detta regelverk ska då, precis som idag, gälla för samtliga myndigheter, oavsett om de idag upprättar delårsrapport eller inte. För att myndigheternas periodiseringar ska få önskvärd effekt på redovisningskvaliteten är det också nödvändigt att myndigheterna hanterar återföringar av periodiseringar korrekt, så att utfallet inte blir missvisande till följd av hur återföringarna görs.

Den närmare utformningen av reglerna kommer ESV att överväga tillsammans med bedömningen av vilket vägledande material för myndigheterna som behöver tas fram vid ett eventuellt borttagande av kravet på delårsrapport. Ett tydliggjort krav på kvartalsvisa periodiseringar av väsentliga poster bidrar inte bara till bättre uppgifter för nationalräkenskapernas behov. Det bör också bidra till positiv effekt för redovisningskvaliteten hos myndigheterna och i staten generellt eftersom det krävs att visst bokslutsarbete, med avstämningar med mera, görs för att myndigheterna ska kunna redovisa korrekta periodiseringar. Det bör också bidra till en mer korrekt redovisning mot anslag på statens budget om periodiseringen av kostnader förbättras.

8.2 Åtgärder för informationsbehov

Även vad gäller myndighetsstyrning och information från myndigheten till regeringen kan departementen behöva göra en bedömning av konsekvenserna av ett borttagande av kravet på delårsrapport. Om borttagandet till exempel innebär att man inte kommer att få viss verksamhetsinformation som idag ges i delårsrapporten bör det skrivas in krav på annan rapportering i instruktion eller regleringsbrev. Det finns många exempel på särskild rapportering som myndigheter lämnar under året till sina departement, och vi ser att sådana rapporteringskrav skulle kunna ersätta delårsrapporten när det gäller information från myndigheten till regeringen.

Vad gäller den information i form av kommentarer i delårsrapporter som ESV använder till sina analyser i arbetet med nationalräkenskaperna överväger ESV att istället införa ett krav på kvartalsvisa utfallskommentarer i Hermes för en mindre andel av myndigheterna. Den exakta utformningen av kravet på kommentarer och vilka myndigheter som ska omfattas av det bör utgå från en analys av nationalräkenskapernas behov av information. Den arbetsinsats som det innebär för myndigheterna att lämna informationen bör också vägas in. Vår bedömning är dock att ett kvartalsvis krav på utfallskommentarer för väsentliga uppgifter inte bör vara särskilt betungande för de aktuella myndigheterna. Det bör också ha en positiv effekt för redovisningskvaliteten, att de berörda myndigheterna måste göra vissa analyser av sina utfall kvartalsvis. Myndigheterna har då möjlighet att upptäcka eventuella avvikelser tidigt.

8.3 Lämplig tidpunkt för ett borttagande

ESV anser att kravet på delårsrapport bör tas bort tidigast 2018. Som nämnts anser vi att riskbedömningar och åtgärder behöver göras av berörda myndigheter och departement. ESV behöver också tid för att ta fram eventuella regeländringar och vägledande material. Vår bedömning är därför att det är lämpligt att ta bort kravet först 2018 då styrning, planering och uppföljning för ett helt räkenskapsår kan anpassas till att delårsrapporten inte finns kvar.

8.4 Innehåll i och granskning av eventuella delårsrapporter

Generellt anser ESV att kravet på delårsrapport kan avskaffas. ESV har dock förståelse för uppfattningen som flera departement uttryckt, att det bör finnas en möjlighet även i framtiden för regeringen att begära delårsrapporter från myndigheter när behov finns. Vår bedömning är att om regeringen vill använda ett sådant krav bör det i första hand användas när ansvarigt departement bedömer att det är ett lämpligt sätt bidra till att säkerställa kvaliteten i myndighetens redovisning under löpande år.

För att en delårsrapport ska göra nytta som kontrollfunktion för redovisningen anser ESV att den måste bli föremål för extern granskning. Den nytta vi kunnat se med delårsrapporterna är att de i viss mån fungerar som kontrollfunktion för redovisningen under löpande år, och den funktionen uppnås inte om rapporten inte granskas. Att ha kontroll på sin redovisning och göra avstämningar under löpande år är något som alla myndigheter har skyldighet att göra. En skyldighet att lämna delårsrapport till regeringen kan, utöver de allmänna kraven, tillföra att ett bokslut under året utöver årsbokslutet blir föremål för en extern granskning. Regleringen, i lagen om revision av statlig verksamhet, att delårsrapporter som myndigheter har skyldighet att lämna till regeringen ska granskas av Riksrevision bör alltså finnas kvar, för det fall regeringen väljer att besluta att delårsrapporter ska lämnas av några myndigheter³⁵.

För att delårsrapporten ska kunna granskas av revisorerna, och för att det inte ska råda några oklarheter om vad en delårsrapport är för en myndighet, bör grundläggande regler om delårsrapporten behållas i FÅB, om det ska finnas en möjlighet att begära delårsrapport. Eftersom det enligt vår bedömning, baserat bland annat på information från departementen, inte kommer att vara särskilt vanligt med delårsrapporter bör reglerna hållas korta och enbart finnas i 8 kap. 1 § FÅB. De delar i 1 kap. FÅB som berör delårsrapport föreslår vi därför att stryka. För de regler i 1 kap. som är aktuella även fortsättningsvis för delårsrapporter införs istället hänvisningar i 8 kap., på samma sätt som idag görs till 2 kap.

I 8 kap. FÅB bör då regleras vad en delårsrapport ska innehålla, vem som ska underteckna den och när den ska lämnas till regeringen. Vi anser dock att

³⁵ 3 § Lagen (2002:1022) om revision av statlig verksamhet

tidsperioden som en delårsrapport kan avse inte behöver regleras i förordningen, utan detta kan göras mer flexibelt, för att möjliggöra en mer verksamhetsanpassad tidpunkt. Vidare anser ESV också att en delårsrapport inte behöver innehålla prognoser för verksamhetens kostnader och intäkter. Prognoserna bidrar inte till den nytta som delårsrapporten ger i dagsläget eftersom prognoserna inte granskas av Riksrevisionen. De används generellt inte heller för regeringens styrning av myndigheterna. Förordningsförslag finns i bilaga 1.

I de fall delårsrapport ska lämnas är det viktigt att departementet gör en genomtänkt bedömning av att det behövs och är lämpligt för den enskilda myndigheten eftersom det innebär extra arbetsuppgifter och kostnader för myndigheten. Ett krav på delårsrapport behöver lämpligen beslutas med god framförhållning och inte ändras allt för ofta. Det skulle annars innebära svårigheter att planera, både för myndigheten och för Riksrevisionen. Om en annan tidpunkt än ett kvartalsskifte väljs för delårsrapporten är det också viktigt att ta hänsyn till annat regelverk som påverkar myndighetens redovisningsrutiner, till exempel att myndigheten bör göra periodiseringar kvartalsvis. Om en delårsrapport begärs per tertial kan det innebära ytterligare merarbete för myndigheten jämfört med en rapport per ett kvartal. Vid upprättande av delårsrapport för en annan period än kvartal, är det inte heller möjligt att tillhandahålla rapporter ur Hermes som överensstämmer med delårsrapporten. Det följer av att rapporteringen för en viss månad inte kan hållas öppen längre än ordinarie tid. ESV anser mot denna bakgrund att kvartal är lämpligast som tidsperiod för eventuella delårsrapporter och att det bör finns särskilda skäl om en annan tidsperiod väljs.

8.5 Förordningsändringar

Om regeringen anser att det ska finnas en möjlighet att begära delårsrapporter behöver 8 kap. 1 § FÅB anpassas enligt förslaget i bilaga 1. Förändringar behöver också göras i 1 kap. 3-4 §§ FÅB, vilka framgår i bilagan.

Skulle delårsrapporten tas bort helt, det vill säga att det inte ges möjlighet att begära delårsrapport genom särskilt beslut, behöver 8 kap. FÅB helt tas bort, 1 kap. 3-4 §§ FÅB och även 3 § 4 p. FBF ändras.

Se bilaga 1 för förordningsförslag.

8.6 Andra regeländringar

Beroende på vilket beslut regeringen fattar om kravet på delårsrapport kommer ESV att behöva se över föreskrifter och allmänna råd till berörda paragrafer i FÅB och FBF³⁶. Utöver de regler som direkt reglerar delårsrapporten finns bland annat regler om rapportering till statsredovisningen per halvår som inte behöver finnas kvar. ESV

³⁶ Främst föreskrifter och allmänna råd till 8 kap. 1 § FÅB och till 10 och 21 §§ FBF

anser att de reglerna kan tas bort även om regeringen beslutar att begära delårsrapport för några myndigheter. Eftersom det skulle vara fråga om ett fåtal myndigheter bedömer vi att det inte behöver finnas särskilda regler när det gäller rapportering till statsredovisningen för myndigheter som upprättar respektive inte upprättar delårsrapport.

ESV anser också att den gemensamma brytdagen vid halvårsskiftet sannolikt kan tas bort eftersom den inte fyller någon funktion om delårsrapport inte upprättas. Myndigheterna behöver redan idag ha en form av intern brytdag i sin redovisning för att kunna rapportera till statsredovisningen för övriga månader under året. Det finns dock inga skäl till att den behöver vara samma för samtliga myndigheter just vid halvårsskiftet.

Om regeringen väljer att helt ta bort regelverket i 8 kap. FÅB om delårsrapport kommer ESV även att behöva se över behovet av föreskrifter och allmänna råd till 10 kap. 2 § FÅB om delårsrapport för affärsverken.

Referenser

Lagar och förordningar

Kommunallagen (1991:900)

Årsredovisningslagen (1995:1554)

Lag (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Lag (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

Lag (1997:614) om kommunal redovisning

Lag (2002:1022) om revision av statlig verksamhet m.m.

Lag (2007:528) om värdepappersmarknaden

Förordning (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag

Förordning (2000:606) om myndigheters bokföring

Anslagsförordning (2011:223)

Andra källor

Delårsrapport – en översyn av reglerna (ESV 2003:20)

Verksamhetsanpassning av vissa regler, Regeringsuppdrag (ESV 12-1015/2006)

Mer tid till kärnverksamheten – Statskontoret 2016:19

Behövs myndigheternas delårsrapporter? – Nyttan och kostnader (RIR 2016:16)

Statens ägarpolicy och riktlinjer för bolag med statligt ägande 2017

God ekonomisk hushållning i kommuner och landsting, prop. 2003/04:105

Riksrevisionens enkätsvar från samtliga myndigheter som lämnar delårsrapport – underlag i granskningen RIR 2016:16

Intervjuer med medarbetare vid Finansdepartementet, Försvarsdepartementet, Justitiedepartementet, Socialdepartementet och Utbildningsdepartementet
2016-10-05 – 2016-10-17

Bilaga - Förordningsförslag

Förslagen avseende 1 kap. FÅB är aktuella både om delårsrapporten helt ska avskaffas eller om det ska finnas en möjlighet för regeringen att begära delårsrapport från enskilda myndigheter.

Förslaget avseende 8 kap. FÅB är aktuellt om ska finnas en möjlighet för regeringen att begära delårsrapport från enskilda myndigheter. Ska det inte finnas en sådan möjlighet bör 8 kap. helt tas bort.

Förslaget avseende 3 § FBF är aktuellt om regler om delårsrapport helt tas bort från FÅB.

Förordning (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. Inledande bestämmelser

Gemensamma bestämmelser om årsredovisning, *delårsrapport* och budgetunderlag

Gemensamma bestämmelser om årsredovisning och budgetunderlag

3 §

Myndigheten ska årligen upprätta och till regeringen lämna årsredovisning och budgetunderlag.

Därutöver ska delårsrapport upprättas årligen och lämnas till regeringen av myndigheter som är skyldiga att följa internrevisionsförordningen (2006:1228).

Handlingarna ska kortfattat ge underlag för regeringens uppföljning, prövning eller budgetering av myndighetens verksamhet.

4 §

Årsredovisningen, *delårsrapporten* och budgetunderlaget *skall* avse all den verksamhet som myndigheten ansvarar för, oavsett hur verksamheten finansieras eller i vilken form verksamheten bedrivs.

Årsredovisningen och budgetunderlaget *ska* avse all den verksamhet som myndigheten ansvarar för, oavsett hur verksamheten finansieras eller i vilken form verksamheten bedrivs.

8 kap. Delårsrapport

1 §

De myndigheter som omfattas av 1 kap. 3 § andra stycket ska senast den 15 augusti varje år lämna en delårsrapport till regeringen. Delårsrapporten ska avse de första sex månaderna av det pågående räkenskapsåret.

Delårsrapporten ska bestå av

- resultaträkning,
- balansräkning,
- anslagsredovisning enligt 6 kap. 1 § första och tredje styckena, och
- prognos för det pågående räkenskapsåret över verksamhetens kostnader och intäkter.

Delårsrapporten ska skrivas under av myndighetens ledning. Underskriften innebär att ledningen intygar att delårsrapporten ger en rättvisande bild av verksamhetens kostnader och intäkter och myndighetens ekonomiska ställning.

Bestämmelserna avseende årsredovisningen i 2 kap. 2 §, 4 § fjärde stycket och 5–7 §§ ska tillämpas när delårsrapporten upprättas.

Om regeringen har beslutat att en myndighet ska lämna en delårsrapport ska den lämnas till regeringen senast sex veckor efter utgången av den period som delårsrapporten ska avse.

Delårsrapporten ska bestå av

- resultaträkning,
- balansräkning och
- anslagsredovisning enligt 6 kap. 1 § första och tredje styckena.

Bestämmelserna avseende årsredovisningen i 1 kap. 4 §, 2 kap. 2 §, 4 § fjärde stycket och 5–7 §§ ska tillämpas när delårsrapporten upprättas.

Förordning (2000:606) om myndigheters bokföring

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

I denna förordning betyder

1. *bokföringspost*: varje enskild notering i bokföringen,
2. *ekonomiska händelser*: alla förändringar i storleken och sammansättningen av en myndighets tillgångar, skulder eller kapital som beror på myndighetens ekonomiska relationer med omvärlden, såsom in- och utbetalningar samt uppkomna fordringar och skulder,
3. *verifikation*: de uppgifter som dokumenterar en ekonomisk händelse eller en vidtagen justering i bokföringen,
4. *räkenskapsinformation*:
 - a) sådana sammanställningar av uppgifter som avses i
 - 8 § (grundbokföring och huvudbokföring),
 - 11 § (sidoordnad bokföring),
 - 13 § (verifikationer),
 - 14 § (handling m.m. som en verifikation hänvisar till),
 - 18 § (systemdokumentation och behandlingshistorik),
 - 19 § (årsredovisning),
 4. *räkenskapsinformation*:
 - a) sådana sammanställningar av uppgifter som avses i
 - 8 § (grundbokföring och huvudbokföring),
 - 11 § (sidoordnad bokföring),
 - 13 § (verifikationer),
 - 14 § (handling m.m. som en verifikation hänvisar till),
 - 18 § (systemdokumentation och behandlingshistorik),
 - 19 § (årsredovisning),

- 20 § (specifikation till årsredovisning),
 - 21 § (rapportering till statsredovisningen),
samt
 - 8 kap. förordningen (2000:605) om
årsredovisning och budgetunderlag
(delårsrapport),
 - b) avtal och andra handlingar av särskild betydelse för att belysa verksamhetens ekonomiska förhållanden, samt
 - c) sådana uppgifter i övrigt som är av betydelse för att det *skall* gå att följa och förstå de enskilda bokföringsposternas behandling i bokföringen.
- 20 § (specifikation till årsredovisning) *samt*
 - 21 § (rapportering till statsredovisningen),
 - b) avtal och andra handlingar av särskild betydelse för att belysa verksamhetens ekonomiska förhållanden, samt
 - c) sådana uppgifter i övrigt som är av betydelse för att det *ska* gå att följa och förstå de enskilda bokföringsposternas behandling i bokföringen.

ESV gör Sverige rikare

- Vi har kontroll på statens finanser, utvecklar ekonomistyrningen och granskar Sveriges EU-medel.
- Vi arbetar i nära samverkan med Regeringskansliet och myndigheterna.